

NOTAT

1. marts 2005

Til ministeren

Tale

Arrangement: Samråd om Krøyers Plads
Åbent eller lukket: Lukket
Dato og kl.: 2. marts 2005 kl. 10.00
Sted: Værelse S- 092
Taletid:
Forv. antal deltagere:
Evt. andre forhold ministeren bør være opmærksom på:
Kontaktperson: Niels-Jørgen Nielsen

Spørgsmål A

Spørgsmål: Er ministeren enig i Kulturarvsstyrelsens vurdering af ”at bygningerne med bygningshøjder på op til 55 meter på afgørende vis bryder med den profil, som generelt gælder for den del af København, som ligger inden for voldene”? Citatet fremgår af ministerens svar på nr. S 1247 om byggeprojektet for Krøyers Plads.

Svar: Kulturarvsstyrelsen modtager planforslag fra alle landets kommuner, idet styrelsen i henhold til Kulturministeriets bekendtgørelse om henlæggelse af opgaver og beføjelser til Kulturarvsstyrelsen bl.a. varetager administrationen af lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer.

Kulturarvsstyrelsen har således fremsat sin indsigelse som led i den helt sædvanlige planprocedure. Styrelsen har som den faglige styrelse på området udtalt sig om den pågældende sag. Jeg har helt generelt så vel som i den konkrete sag

fuld tillid til styrelsens faglige vurderinger. Jeg har i den konkrete sag ikke yderligere bemærkninger at knytte til styrelsens vurdering

Spørgsmål B

Spørgsmål: Mener ministeren, at planlovens procedurebestemmelse om, at en statslig myndighed kan fremsætte indsigelser mod et lokalplanforslag ud fra de særlige hensyn, som myndigheden varetager, er tilstrækkelige set i lyset af, at Kulturarvsstyrelsen har ophævet sit veto mod byggeprojektet for Krøyers Plads alene ud fra en vurdering af, at der ikke kunne opnås enighed med Københavns Kommune på trods af, at styrelsen har fastholdt sin faglige vurdering af projektet?

Svar: Kulturarvsstyrelsen modtager – som andre statslige myndigheder med kompetence på planområdet – planforslag i henhold til planlovens § 25.

I henhold til planlovens § 28, kan et planforslag ikke vedtages endeligt, hvis en myndighed efter bestemmelserne i §§ 29, 29 a eller § 29 b har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen.

Det følger af planlovens § 29, stk. 4, at en statslig myndighed kan fremsætte indsigelser efter § 28 mod et lokalplanforslag ud fra de særlige hensyn, som myndigheden varetager.

Når indsigelse er fremsat, kan planforslaget først endeligt vedtages, når der er opnået enighed mellem parterne om de nødvendige ændringer. Kan enighed ikke opnås, kan parterne indbringe uafklarede spørgsmål for miljøministeren til afgørelse, jf. planlovens § 28.

Som det har været refereret i pressen har Kulturarvsstyrelsen med udgangspunkt i ”lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer” gennem de seneste år gjort indsigelse mod en række forslag til lokalplaner. Sagerne er forløbet helt efter bogen med resultater, som både Kulturarvsstyrelsen og de pågældende kommuner har været enige om.

Jeg finder det beskrevne lovgrundlag for varetagelsen af statslige interesser i kommunernes lokalplanlægning for tilstrækkeligt.

At Kulturarvsstyrelsen i det konkrete tilfælde har valgt at trække sin indsigelse efter at have drøftet sagen med Københavns Kommune ændrer ikke ved denne vurdering.

Spørgsmål c

Spørgsmål: Med henvisning til ministerens besvarelse af spørgsmålene S 1245, S 1247, S 1249, S 1251 og S153 om byggeprojektet på Krøyers Plads, overvejer ministeren at tage initiativ til, at regeringen vil fremsætte forslag om at skærpe lovgivningen, således at en statslig myndigheds faglige indsigelser mod et lokalplanforslag reelt kan få indflydelse?

Svar: I forlængelse af min besvarelse af spørgsmål F har jeg i sagens natur ingen planer om at søge lovgivningen på området ændret.

Jeg mener, at reglerne i planloven fuldt tilstrækkeligt sikrer varetagelsen af de statslige myndigheders faglige indsigelser.

I den konkrete sag har jeg konstateret, at styrelsen valgte at trække sin indsigelse tilbage efter at have været i dialog med Københavns Kommune. Men det ændrer ikke ved min vurdering af lovens ordning.